

= 255 =

Ο ΕΡΧΟΜΟΣ
ΤΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΡΩΤΟΥ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑ
ΚΑΙ
Ο ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ
ΣΤΙΧΟΙ
ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΜΑΡΚΟΡΑ.

L' ARRIVÉE.
DE
GEORGES PREMIER
A CORCYRE
ET
L' HYMNE ROYAL
VERS
DE
GERASIMO MARCORAN.

ΚΕΡΚΥΡΑ,
Τυπογραφείον Η ΙΟΝΙΑ
Ἀδελφῶν Κάων.

1864.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ο ΕΡΧΟΜΟΣ

L' ARRIVÉE

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΕΟΥΡΙΟΥ

Ο ΕΡΧΟΜΟΣ
ΤΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΡΩΤΟΥ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΕΡΚΥΡΑ.

Εἶδες ποτὲ, μὲ ἀπόκρυφῃ
Τῆς φαντασίας λαμπάδα,
Μία γῆ, 'ς τὰ πλούσια κάλλη της,
Καμάρι τοῦ Θεοῦ;
Πατῶντας τὴν Ἑλλάδα,
Θὰ εὐρέθηκες αὐτοῦ.

Τ' ὠραῖο νησι, 'ποῦ ξέμακρα,
Μὲ τὴ χαρὰ τ' ἀνθρώπου,
Χίλια σοῦ στέλνει ἀρώματα
'Σ τῆς αὔρας τὴν πνοή,
Τοῦ μαγεμμένου τόπου
Δὲν εἶναι ἀδέξια γῆ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

184441
(B12441)

L' ARRIVÉE
DE
GEORGES PREMIER
A CORCYRE.

Vis-tu jamais, au mystérieux flambeau de l'i-
magination, une terre belle et riche entre toutes,
la bien-aimée de Dieu?.....En abordant sur le sol
de la Grèce, cette terre, tu l'as trouvée.

La belle île, aux mille parfums, qu'elle t'envoie
sur l'aile des vents avec nos cris de joie, ne dé-
pare point cette région enchantée.

Ὁ Βασιλῆά! δὲν ἔβλεπε
 Ἡ ἀθώα καρδιά σου πέρα
 Ἐν' ἀκρογιαλί ἀγνώριστο,
 Ὅλο εὐωδίᾳ καὶ φῶς;
 Ἰδὲς το τέτοια ἡμέρα
 Ὡς τὰ βλέμματά σου ὑπὸς!

Ἀάμπει τὸ κύμα, δλόχαρο
 Φιλεῖ τὴν ἄκρη ἐκείνη,
 Ποῦ πάει τὰ πρῶτα χνάριά σου
 Μὲ ἀγάπη νὰ δεχτῇ.
 Ῥόδα πολλὰ καὶ κρίνοι
 Βγαίνουν ὥσπερ ἐκεῖ.

Ἄν ἀμμουδιαὶς ἀνθίζουνε
 Καὶ βράχσι δλόγουρά σου,
 Ὡς τὸ νοῦ τ' ἀνθρώπου γέρνοντας
 Τὰ μάτια τῆς ψυχῆς,
 Ἀπὸ χαρὰ φαντάσου
 Τί Ἀπρίλι θὲ νὰ ἰδῇς!

Χαῖρε, ἀκριβέ! Ὡς ἄγγελος,
 Ἦῶχει 'ς τὴ γῆ νὰ φέρῃ
 Ὅσα ὁ Θεὸς τοῦ πρόσταξε
 Μηνύματα ἰλαρὰ,
 Ἐπάτησες τὰ μέρη,
 Ποῦ σ' ἔκρχζαν θερμά.

O Roi! ton jeune cœur ne découvrirait-il pas de
 loin un haut rivage inconnu, tout embaumé, tout
 lumière?.....Ce rivage, tu le vois en ce jour, il est
 devant tes yeux.

La mer brille et toute joyeuse baise la rive qui
 va recevoir tes premiers pas : les lys et les roses
 y naissent en foule à ton approche.

Mais si autour de toi les sables et les rochers
 se couvrent de fleurs, pénètre des yeux de l'âme
 dans l'esprit de l'habitant, et vois quel printemps
 d'allégresse y fait éclore ta présence!

Salut, Prince chéri! comme un ange que Dieu
 a chargé de porter à la terre de joyeuses annon-
 ces, tu arrives aux lieux où tu étais ardemment
 désiré.

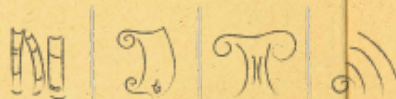

Μὲ θάρρος ἀναιχτόκαρδο,
 'Σ τῇ δεύτερῃ πατρίδα
 Κἀμμία δὲ φέρνεις δύναμι
 Ἀλλόφυλου στρατοῦ
 Εἶναι 'δική σου ἀσπίδα
 Ἡ ἀγάπη τοῦ λαοῦ

'Σ τὸν ἐρχομό σου ἀγροίκησε
 Πῶς ξάφνου ἐδῶ ἀναβρύζει,
 Καὶ γύρω, ἀπὸ ταῖς ὁμορφαις
 Τοῦ τόπου ἀκρογιαλιάς,
 Τὰ πάντα πλημμυρίζει
 Μὲ ἀκράτηταις φωναῖς!

Μὲ τέτοια ὁρμὴ χαρούμενη,
 'Σ τὴ μία μεριά, 'ς τὴν ἄλλη,
 Ἀθῶα πουλιά, 'ποῦ 'μάργωσε
 Τὸ δάκρυ τῆς νυχτὸς,
 Μόλις ἡ αὐγὴ προβάλῃ,
 Ὑμνολογοῦν τὸ φῶς.

Νὰ ἰδῇ καθένας χαίρεται
 Τὴν ἐθνική του ἰδέα,
 'Ποῦ σάρκα ἐπῆρε, κ' ἔχαμε
 Εἰκόνα τῆς ἀγνῆ
 Μίαν ὅψι τόσο νέα,
 Κεὶ τόσο ἀγγελική.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Tu es venu dans ta seconde patrie avec confian-
 ce, le cœur ouvert, n' y amenant aucune force é-
 trangère: ton bouclier, c'est l'amour de ton peu-
 ple.

Vois-le cet amour, à ton arrivée, éclater ici en
 soudains transports, et de ces beaux rivages dé-
 border au loin, inonder tous les lieux d'irrésisti-
 bles acclamations!

Tels sont les élans de joie qui jaillissent de
 toutes parts au matin, lorsque les innocents oi-
 seaux, transis par les pleurs de la nuit, saluent la
 naissante aurore et chantent leur hymne à la lu-
 mière.

Chacun de nous est ravi en voyant son Idée Na-
 tionale qui a pris corps et nous offre sa pure ima-
 ge sous des traits si jeunes, si angéliques.

Ἐάν τῇν Ἐλπίδα ἡ νεότης σου
 Λάμπει γι' αὐτοὺς, ποῦ τώρα
 Εἰς τῇ χρυσῇ τους βρίσκονται
 Τῆς ἡλικίας αὐγῇ,
 Καὶ ἔμπρός τους ῥοδοφόρα
 Ξανοίγουν τῇ ζωῇ.

Ἀλλ' ὅσοι γέροι ἐσκέδρωσαν
 Ἀπ' τοῦ Καιροῦ τὰ τόξα,
 Σὲ βλέπουν, καὶ δακρύζοντας
 Μὲ θλίψι προνοῶν
 'Ποῦ εἰς ὅλη σου τῇ δόξᾳ
 Δὲ θέλει αὐτοὶ σὲ ἰδοῦν.

Ἀπὸ 'ψηλὰ 'ς τὸ διάβα σου
 Ωραῖα κοράσια κλίνουν
 Δαφνοβολῶντας ἄκοπα
 Μὲ χέρια λυγρὰ,
 Ὅπου 'ς τὰ φύλλα δίνουν
 Μία ξένη χλωρασιά.

Δάφνη θὰ βγάλῃ ὁ δύσκολος
 Βασιλικὸς σου δρόμος,
 'Ποῦ λίγη ἔμπρός της βέβαια
 Θὲ νὰ 'ναι ἡ σήμερνή·
 Ἄς βασιλέψῃ ὁ Νόμος,
 Καὶ θὰ φυτρώσῃ αὐτή.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Brillante comme l'Espérance est ta jeunesse
 pour ceux qui se trouvent au matin doré de la vie :
 un avenir semé de roses s'ouvre devant eux.

Mais les vieillards, courbés sous le poids des
 années, qui te contemplent aujourd' hui, versent
 des larmes de regret, pressentant qu'ils ne pour-
 ront te voir dans toute ta gloire.

Du haut de nos demeures, de belles jeunes fil-
 les, penchées vers toi, jettent, jettent sans cesse
 des lauriers sur ton passage ; leurs mains charman-
 tes semblent donner à ces feuilles une fraîcheur
 de plus.

Les lauriers ! ils ne manqueront pas à ton ar-
 due carrière royale, et tous ceux d' aujourd' hui
 ne sont rien, au prix de ceux qui t'attendent : que
 la Loi règne, et le laurier verdira.

Ποιὸς ἔξει, ἀπὸ τὰ πράσινα
Κλαριά της ἀποκάτου,
Μὴν ἔβγῃ μὲ τὸν Ἕμνο σου
Τοῦ Πίνδου μία φωνή,
ἽΠοῦ δύναμι θανάτου
Δὲ θέλει φοβηθῇ !

Μὲ τόση τέχνη ἂν ἔσπεργε
Νὰ μὲ προικίσῃ ἡ μοῖρα,
Ὅση κρυφὴ ἀναγάλλιασι
ἽΣ τὰ στήθη μου ἀγροικῶ,
Τοῦ Δημοδόκου ἡ λύρα
Θὰ ἤχοῦσε τώρα ἐδῶ.

Ἀλλ' ὄχι, ἐμὲ δὲ θὰ ἴβλεπαν
ἽΣ τὴν ἔρημην Τρωάδα
Ν' ἀναζητᾶω τὸν Ἡρώα
Τοῦ νέου μου τραγουδιοῦ·
Ἡ ἀναστημένη Ἑλλάδα
Μοῦ ἐμάγεψε τὸ νοῦ.

ὦ ! πόσα, ὦ ! πόσα ν' ἄκουες
Ἐργα λαμπρὰ καὶ νέα
Τὰ Παλληκάρια ἐκάμανε
Γιὰ τὴ γλυκειὰ τους γῆ,
Ὡσὰν τὸν Ὀδυσσεύα
Θὰ ἐδάκρυζες καὶ Σὺ (1).

Et qui sait si, du milieu de ses belles tiges, il
ne sortira pas une voix sublime, chantant ton hym-
ne de gloire, une voix inspirée des Muses et de-
stinée à l'immortalité !

Si le destin eût daigné m'accorder autant de ta-
lent que je sens de joyeux transports au fond de
mon âme, c'est la lyre de Démodocus qui réson-
nerait ici en ce moment.

Mais non, ce n'est point dans la déserte Troa-
de que j'irais chercher un héros pour mes nou-
veaux chants : la Grèce ressuscitée a ravi mon
esprit.

Oh ! combien, combien de nouveaux et brillants
exploits ont accomplis les Palicares pour leur douce
patrie ! si tu en entendais le récit, tu pleurerai-
s toi aussi, comme jadis pleura Ulysse. (1)

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΕΟΥΠΙΟΥ

— Χαίρε, — τὸ νοῦ σου θά' ληγῇ,
 Χαίρε, ἀκριβὴ Πατρίδα!
 Δική μου ἔς ἦναι ἡ δόξα σου,
 Οἱ πόνοι σου, ἡ χαρὰς,
 Κάθε μεγάλη ἐλπίδα,
 Ποῦ ἀναύει τὰς καρδιαῖς! —

Πλὴν τώρα — ὦ ναί! — τὸν ἔσκιον σου,
 Βασιλικὸ κλωνάρι,
 Ἄς ξαναγύρουν ἀφοῦρα
 Ἡ Τέχνη, ποῦ ἀγαποῦν
 Βαλμένο τὸ θηκάρι
 Τὸ ξίφος νὰ θεωροῦν.

Τριγύρω ἡ φύσι δειχνοντας
 Λαμπρά, περίσσια κάλλη,
 Ἀπ' τὰς ἀγναῖς ἀγκάλαις της
 Μὲ πόθο ἀκαρτερεῖ
 Γραφίδα θεῖα νὰ βγάλῃ
 Μία δεύτερη ζωή.

Τρέμει, ἀν' ἰδῇς, πατόκορφα
 Ἡ ξακουστὴ Πεντέλη,
 Τὴν ἀκούει καινούριον Ὀλυμπο
 Ὅς τὰ σπλάχνα της βαθυά
 Νὰ ἐξέλθῃ ὁ Ῥήγας θέλει
 Μὲ τέχνη του πολλὰ.

Salut! dirais-tu en toi-même, salut, chère patrie! que ta gloire soit ma gloire, je l'adopte avec tes douleurs et tes joies, avec tous les grands espoirs qui embrasent les cœurs!

Mais aujourd' hui..... oh! oui..... que les arts abrités sous ton feuillage, royale jeune plante, refleurissent en paix! les arts, qui aiment à voir l'épée mise dans le fourreau.

La nature, qui offre en tous lieux mille beautés sublimes, réclame un pinceau divin, qui vienne leur donner une seconde vie, puisée dans son sein vierge encore.

Vois le fameux Pentélique tressaillir du sommet à la base, en sentant tout un Olympe nouveau se mouvoir dans ses vastes flancs: c'est Rigas qui veut en sortir, et ses nombreux enfants avec lui.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

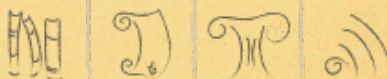

Ἡ Μοῦσα κλαίει, γυρῶντας
Τραγουδι, ὡσάν ἐκεῖνο
Ἰοῦ τῆς Ζακύνθου ἐδόξασε
Τὸ πρόσχαρο νησί. (2)
Ὡς πότε τέτοιο θρῆνο
Θ' ἀκολουθήσῃ αὐτή;

Τοῦ Μελωδοῦ τῆς Κέρκυρας
Ἡ μαγικὴ ἁρμονία
Σ' τὴν αὔρα ἠχάει, ὅσα νὰ 'λεγε,
Ἰὼχει τ' ὠραῖο γοργά
Νὰ ξαναἰδῇ τὰ θεῖα,
Φτωχὰ του γονικά.

Ὅλαις μαζὶ 'ς τὸν ἴσιό σου
Βασιλικὸ κλωνάρι,
Ἄς ξαναγύρουν ἄφοβα
Ἡ Τέχνης, ποῦ ἀγαποῦν
Βαλμένο 'ς τὸ θηκάρι
Τὸ ξίφος νὰ θεωροῦν.

Μίσος, ἔργη κατὰκαρδα
Ἄς θησαυρίζουν ὅλοι,
Γιὰ τὸν καιρὸ, ποῦ ἡ βάρβαρη
Ψευδόπιστη φυλὴ
Τῆς γῆς τὸ περιβόλι
Θ' ἀφήσῃ, θὰ χαθῇ.

Les Muses pleurent, demandant un hymne pa-
reil à celui qui a illustré la gracieuse Zacynthe:
combien de temps encore devra durer leur plain-
te ? (2)

Du mélodieux fils de Corcyre la magique har-
monie retentit dans les airs, et semble annoncer
que le Beau va bientôt revivre dans son divin
mais pauvre sol natal.

Que tous les arts à la fois abrités sous ton
feuillage, royale jeune plante, refleurissent en paix!
les arts, qui aiment à voir l'épée mise dans le four-
reau.

Mais que tout Grec amasse au fond du cœur
un trésor de haine et de colère, pour le jour où le
barbare mécréant devra disparaître à jamais du
jardin de la terre.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ὁ Μέγας, 'ποῦ 'καταΐβαινε, (3)

Πολέμου ἀστροπελέκι,

'Σ τὰ βορεινά σου κύματα,

Χτυπώντας τὸν ἐχθρὸν,

Κρυφὰ σὲ παραστέκει,

Μὲ βλέμμα φλογερό.

'Σάν τί χαρὰ τὸ Πνεῦμα του

Μὲ μίας θὰ συνεπάρη,

Τὴν ὥρα, 'ποῦ ξετρέχοντας

Τὰ τοῦρκικα πανιά,

'Σ τὸν κάμπο τοῦ Κανάρη

Θὰ ὀρμήσης τολμηρά!

Ὅταν μακρὸς ἀντίλαλος

Πολέμου ὀλεθροφόρου,

Ἀπὸ τῆ μαύρην Ἠπειρο

Καὶ Θεσσαλία, χυθῇ

'Σ τὴν ἄκρη τοῦ Βοσπόρου,

'Σ τοῦ πόθου μας τὴ γῆ!

ὦ! πότε, πότε, αὐξάνοντας

Τ' Ἀγαρήνου τὸν τρόμο,

Θὰ νά 'βγῇ ὀλόρθο Φάντασμα,

Μὲ σκῆπτρο καὶ σπαθί,

Τὸ νέο τοῦ κληρονόμο

Νὰ προσκαλέσῃ ἐκεῖ!

Près de toi se tient, invisible, l'œil en feu, ce grand homme, ce foudre de guerre, qui parcourrait vos mers boréales, abattant partout ses ennemis. (3)

Quelle soudaine joie saisira son Ombre, le jour où, toi aussi, pourchassant les vaisseaux turcs, tu bondiras avec audace sur les champs de bataille de Canaris!

Lorsqu'un long cri de guerre, d'une guerre exterminatrice, jaillira de la malheureuse Epire, de la Thessalie, et, partout répété, courra jusqu'au bout du Bosphore, au lieu de nos plus ardentes aspirations!

Oh! quand verra-t-on, là, pour combler l'épouvante du Musulman, quand verra-t-on surgir un grand fantôme, le sceptre et le glaive à la main, appelant à soi son jeune héritier!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΥΡΙΟΥ

Τώρα σιγάει.— 'Σ τὸν ἴσκιο σου,

Βασιλικὸ κλωνάρι,

Ἄς ξαναγύρουν ἄφοβα

Ἡ Τέχναις, 'ποῦ ἀγαποῦν

Βαλμένο 'ς τὸ θηκάρι

Τὸ ξίφος νὰ θωροῦν.

Συχνὰ 'ς τὰ μέρη νὰ ῥχεσαι,

'Ποῦ, σύμβολον εἰρήνης,

Παντοῦ τὸ πλούσιο φαίνεται

Κλαρὶ τῆς Ἀθηνᾶς

Μὴ θλίβεσαι ἀν ἀφῆνης

Τὸν τόπο τῆς Θεᾶς.

Τὴν ὥρα 'ποῦ 'πρωτόσχιζες

Τ' ὠραίου νησιοῦ τὸ κύμα,

Φωνὴ θὰ σοῦ 'πε ἀντίμακρα,

Συρμένη ἀπ' τὸ γιαλό·

—Στάσου! θὰ ἴδῃς τὸ μνῆμα

Τοῦ Κυβερνήτη ἐδῶ! —

Σύρε γοργὰ καὶ ἀσπάσου το

'Σὰ θεῖο προσκυνητάρι·

'Πες τῆς Ἑλλάδας τ' ὄνομα,

Καὶ ἀπὸ βαθυὰ θ' ἀκοῦς

Τὸ θαυμαστὸ λιθάρι

Νὰ ἠχολογᾷ χρησμούς.

Mais à présent il se tait.....Que les arts abrités
sous ton feuillage, royale jeune plante, refleuris-
sent en paix! les arts, qui aiment à voir l' épée
mise dans le fourreau.

Reviens souvent dans cette île, où fleurit par-
tout, symbole de paix, le riche don de Minerve, et
ne regrette pas de quitter le séjour de la Déesse.

Lorsque ton vaisseau fendait les ondes qui bai-
gnent l'île charmante, une voix, partie du rivage,
a dû te crier: arrête! — cette terre renferme la
tombe du Président.

Vas-y, embrasse ce marbre comme un saint au-
tel, prononce le nom de la Grèce, et tu entendas
la pierre merveilleuse murmurer des oracles.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Μὲ σέβας τότε ἀπλόνοντας
Τ' ἀγνό σου χέρι ἀπάνω,
Ὁρκίσου, ὡς νά ᾿χες μάρτυρα
Τὸν ἔνδοξο Νεκρό·
— Θά ζήσω, θά πεθάνω
᾿Σάν Ἕλληνας κα' ἐγώ! —

Alors, étends avec respect ton innocente main
sur la tombe, et prenant à témoin l'illustre mort,
jure, en disant : « Et moi aussi, je veux vivre et
mourir en Grec ».

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΣ.

(1) Ταῦτ' ἄρ' αἰοῖδ' ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Τήκετο δάκρυ δ' ἔδενεῖ ὑπὸ βλεφάροισι παρειάς.
(Ὀδ. Θ. 521.)

(2) Ἄρ' ἐφανερώσα ξάστερα τῇρ ἰδέα μου, οὔτε ξέρος
ἤμπορεῖ ν' ἀμφιβάλλῃ, ὅτι τούτῃ ἡ στροφὴ ἀναφέρεται
εἰς τὸν Ὑμνογράφον τῆς Ἐλευθερίας Σολωμοῦ, καὶ ἡ ἀ-
κόλουθῃ εἰς τὸν ἑξοχὸν συμπολίτην μας Νικόλαο Χ.
Μάρτσαρο.

(3) Χριστιανὸς Δ', περιφημὸς γιὰ τὰ ναυτικά του
ἀνδραγαθήματα. Ἦρα ἐθνικὸν τραγοῦδι τῆς Δανίας, ὅ-
που μνημονεύει μίαν ἀπὸ ταῖς ναυμαχίας του, εἶναι
ἐκεῖ τόσο δημοτικόν, ὅσο τὸ God Save the King εἰς
τὴν Ἀγγλίαν.

Ἰδὲς τὴ Συναλογὴν τοῦ Σ. Μαρμιέ, -Chants populaires
du Nord.-

NOTES.

(1) Ainsi chanta le divin poète : mais Ulysse était
ému, et son visage était baigné de larmes.
(Ὀδ. Θ. 521.)

(2) Si j'ai bien exprimé mon idée, il est évident,
même à un étranger, que cette strophe désigne Solo-
mos, l'auteur de l'Hymne à la liberté, et la suivante
notre célèbre concitoyen Nicolas C. Manzaros.

(3) Christiern IV, célèbre par ses exploits mariti-
mes. Un chant national, qui rappelle une de ses ba-
tailles navales, est aussi populaire en Danemark que
le « God save the King » en Angleterre.
V. X. Marmier, Chants populaires du Nord.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ο ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΜΕΛΟΠΟΙΗΜΕΝΟΣ

ΑΠΟ ΤΩΝ

ΙΠΠΟΤΗ ΝΙΚΟΛΑΟΝ Χ. ΜΑΝΤΣΑΡΟ.

L' HYMNE ROYAL.

MIS EN MUSIQUE

PAR

LE CHEVALIER NICOLAS C. MANZARO

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ο ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ

Κατὰ τ' ἄστρον, ἔς τὸ θρόνον τοῦ Ἰψίστου
Τῆς Ἑλλάδας τὸ τέκνον ἀσπύριον
Τ' ἀναμμένα φτερὰ τῆς ψυχῆς του,
Καὶ, ἔς τὴν φλόγα τοῦ πόθου του, ἄς πῇ·
— Ὁ καλὸς Βασιλεὺς μου νὰ ζήσῃ,
Τὴν Ἑλλάδα μεγάλη νὰ ἰδῇ! —

Ἐν ἀχνῇ πρωτοφαίνεται ἡ μέρα,
Ἐν ὃ ἥλιος χρυσόνη τῇ Δύσει,
Ἄς πετάγῃ ἔς τὸν ἀμέτρητον αἰθέρα
Ἐν ἡχοῖς, μία μόνη φωνή·
— Ὁ καλὸς Βασιλεὺς μου νὰ ζήσῃ,
Τὴν Ἑλλάδα μεγάλη νὰ ἰδῇ! —

L' HYMNE ROYAL.

Que les fils de la Grèce dirigent le vol enflam-
mé de leurs âmes, à travers les astres, jusqu' au
trône du Très-Haut, et qu'ils s'écrient dans les
transports de leur amour :

Longue vie à notre bon Roi ! Puisse-t-il voir la
Grèce et grande et glorieuse !

Depuis les premières clartés de l'Aurore, jusqu'
aux derniers rayons qui dorent l'Occident, qu'une
seule voix, un seul cri remplisse l'immensité des
airs !

Longue vie à notre bon Roi ! Puisse-t-il voir la
Grèce et grande et glorieuse !

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

3013 TAB 103
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣΕΙΟΥ
ΥΠΟΔΙΟΙΚΤΗΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἄν ἡ Ἑλπίδα κἀνένα ποτῆρι
Μυστικά καὶ τοῦ σκλάβου γεμίσει,
Ἵς τὸ φτωχό του ἐθνικὸ πανηγύρι,
Μὲ χερὰ χαμηλόφωνη, ἄς 'πῇ·
— Ὁ καλὸς Βασιληάς μου νὰ ζήσει,
Τὴν Ἑλλάδα μεγάλη νὰ ἰδῇ! —

Πλὴν εἰς ὅλα τὰ ἐλεύθερα μέρη
Δίχως φόβο τὸ ζήτω ἄς βροντήσῃ·
Χλωμιάσμενο τοῦ Τούρκου τ' ἀστέρι
Ἄς ἀκούσῃ τὸν ἦχο νὰ 'πῇ·
— Ὁ καλὸς Βασιληάς μου νὰ ζήσει,
Τὴν Ἑλλάδα μεγάλη νὰ ἰδῇ! —

Si l'Espérance remplit en secret la coupe de
l'esclave, qui chôme sa pauvre fête nationale, qu'
il dise tout bas avec joie :

Longue vie à notre bon Roi! Puisse-t-il voir la
Grèce et grande et glorieuse!

Mais, dans la Grèce libre, que partout retentis-
sent sans crainte les vivat, que du Turc l'astre
pâlissant entende l'écho répéter :

Longue vie à notre bon Roi! Puisse-t-il voir la
Grèce et grande et glorieuse!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1.52.Φ6.0006

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΛΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ